

Het kabinet wil een nieuwe spoorlijn aanleggen dwars door de Veenkoloniën, van Emmen naar Veendam: de Nedersaksenlijn. *Dagblad van het Noorden* bewandelde de route vast en sprak tientallen bewoners, experts en belanghebbenden langs de lijn. Vandaag de tweede etappe: smachten naar een trein in Ter Apel.

Verslaggever Arend van Wijngaarden verkent voor ons in vier delen het traject van de nieuwe nog aan te leggen spoorlijn dwars door de Veenkoloniën, van Emmen naar Veendam.

Francien Eckelhoff en verslaggever Arend van Wijngaarden.

De ontsluiting van Ter Apel

We staan nog geen minuut te praten op de plek waar het nieuwe station Ter Apel gepland staat, of er stopt al een auto van de Koninklijke Marechaussee. Wat we hier aan het doen zijn.

Dit hele gebied ten westen van Ter Apel is eigenlijk behoorlijk uitgestorven. Kale landbouwgrond, lange rechte wegen. Maar vanwege het grote AZC-complex lopen hier overal groepjes asielzoekers langs de wegen, vaak met plastic tassen in de hand. Er is volop bewaking, politiewagens en auto's van de marechaussee rijden rond. Op zoek naar mensensmokkelaars of andere verdachte activiteiten.

Ik loop hier een stukje op met de 30-jarige Francien Eckelhoff. Ze is geboren en getogen in Ter Apel, heeft in Groningen gewoond en in Leeuwarden gestudeerd, maar is nu weer terug in Ter Apel waar ze evenementenlocatie het Spiekerhûs runt.

Voor haar kan de trein er niet snel genoeg komen. „Ik kon niet in Ter Apel blijven toen ik ging studeren want probeer van hieruit maar eens met openbaar vervoer in een stad als Groningen te komen. Na mijn studie had ik het probleem van een huis vinden. Dat hebben veel mensen van mijn generatie; vind maar eens een betaalbaar geschikt huis. Dat lukt veel beter hier, dus kwam ik terug. Het nadeel is alleen dat je voor sociale activiteiten en uitgaan echt weer naar de stad moet. Uren onderweg.”

Ze merkt ook als directeur van het Spiekerhûs dat veel zakelijke klanten de regio prachtig vinden, maar te lastig bereikbaar. „Je krijgt hier niet zomaar stagiaires of jong personeel naartoe. In de stad Groningen en omgeving zijn veel meer mogelijkheden. Ik weet zeker dat het beter zou gaan als ze hier wel met de trein kunnen komen.”

Eckelhoff geniet van het wonen in Ter Apel en klanten van haar Spiekerhûs zijn onder de indruk van de mooie omgeving. „Je hebt hier eigenlijk alles. Behalve een uitgaansleven. En dat is wel wat mensen van mijn generatie belangrijk vinden. Er is meer in het leven dan alleen werken.”

UITGESTORVEN

Ik ben hier gekomen vanuit de richting Nieuw-Weerdinge. Ploegend door het hoge gras langs de autoweg N391. De wegen en paden lijken hier eindeloos te duren en het is uitgestorven. Nergens mensen in de buurt, alleen auto's die langs razen.

Vanaf het schouwpad naast de N391 boog ik af naar links toen ik Ter Apel naderde. De trein zal hier waarschijnlijk een ruime bocht maken. Misschien langs de N391, die hier kruist met de N399, van de grens richting de Pekela's en Veendam. Misschien laten ze de trein ook wel eerder afbuigen, onder de hoogspanningskabels halverwege Nieuw-Weerdinge.

Ik wandel via boerenweggetjes naar het noorden. De route moet ergens door het meest oostelijke deel van Nieuw-Weerdinge. Tussen de boerderijen en vrijstaande woningen hier door of vlak langs de autoweg? Er is wel wat ruimte, maar ook hier zullen de bewoners er wel iets van gaan merken.

Maar daarna is het weer woest en ledig. Ik wandel verder over de parallelweg van de autoweg N399 naar het noorden voorbij het AZC-complex. Er staan midden in het land drie Jehova's getuigen met een stalletje. Teksten in het Nederlands, Engels en Arabisch.

Ze spreken regelmatig asielzoekers die langslopen. „Een trein hier?“, zegt een van hen, John Bos, verbaasd. „Dat zou heel fijn

“
Je hebt hier eigenlijk alles. Behalve een uitgaansleven

Bij dit stootblok eindigt de oude stoomtreinlijn.

Francien Eckelhoff uit Ter Apel.

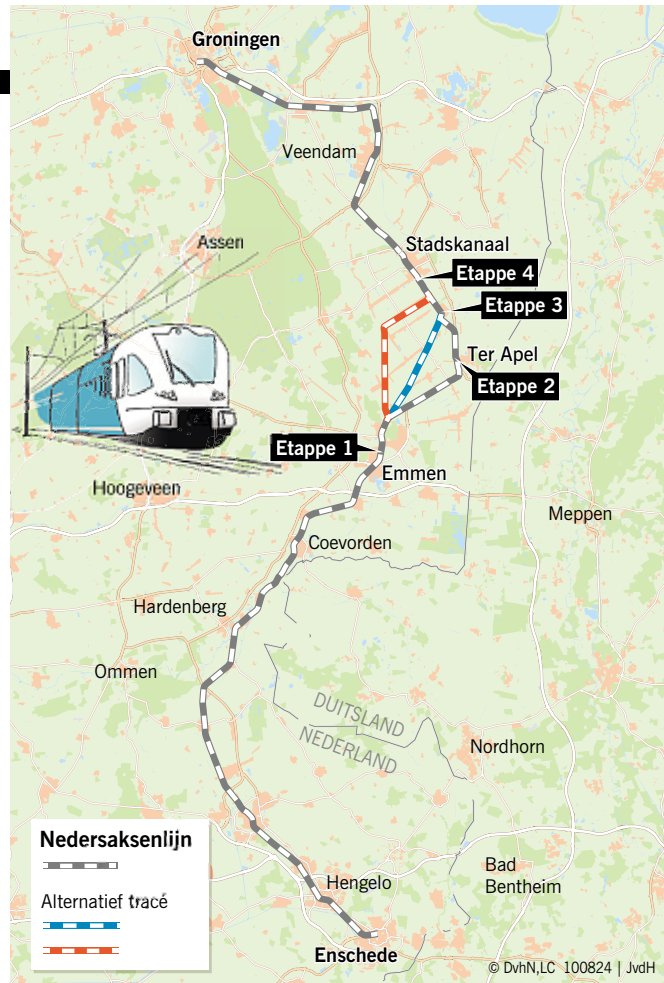
De A.G. Wildervankweg in Ter Apel.

Het pad tussen de A.G. Wildervankweg en Zandberg.

Robert Dreier en Arend van Wijngaarden.

zijn. Maar of het van de grond komt? Dat maken wij vast niet meer mee.”

HOGESCHOOL EMMEN

Voorbij de afslag van de N399 ten noorden van het AZC staan de loodsen van het voormalige NAVO-depot nog fier overeind. Ik wandel verder over de parallelweg en ontmoet de 43-jarige Robert Dreier, voorzitter van de carnavalsvereniging in Ter Apel, manager bij hogeschool NHL Stenden in Emmen en nog zo wat functies.

Voor het onderwijs zou de trein een uitkomst zijn, verwacht Dreier. „De hogeschool in Emmen heeft er echt belang bij beter bereikbaar te zijn vanaf Groningen. Dat zou voor personeel en studenten een grote plus zijn. Maar ook voor de brede welvaart in deze regio. Kinderen die hier worden geboren verdienen dezelfde kansen als kinderen in Amsterdam.”

Dreier ziet op zijn hogeschool naar verhouding veel studenten van de 'eerste generatie'. „Dat is een verschil met andere delen van het land. Hier hebben we nog veel studenten die als eerste in hun familie verder leren. Doorleren is in veel families hier toch al iets ongewoons. Als de studie dan ook nog lastig bereikbaar is, is de drempel nog hoger.”

Er is hier langs de N399 meer dan genoeg ruimte voor een treinlijn, zie ik verder wandelend. Geen woning te bekennen, lange rechte wegen en sloten, in de verte hoogspanningskabels, bomenrijen en windmolens.

NOORDOOSTERLOCAALSPORWEG

Ik buig een kilometer of wat voor de bebouwing weer begint af richting westen, over een zandpad langs een hoogspanningsstation richting de imposante kerk van Zandberg. Aan de rand van het dorpje ligt de voormalige Stopplaats Zandberg, ook weer zo'n oud stationnetje van de historische Noordoosterlocaal-spoorweg.

Het is nu een woonhuis geworden. De eigenaren zijn niet thuis maar ik hoor later van omwonenden dat ze helemaal niets voelen voor een nieuwe spoorlijn langs hun woning. Weg rust en woongenot.

Nu ben ik weer in de bebouwde omgeving van Musselkanaal. Via een bedrijventerrein met Westen Mode en een groot fitnesscentrum vind ik de oude museumspoorlijn, die hier eindigt.

Volgende week deel drie:
Op de kruising van Valthermond met Musselkanaal is Karina van Keulen met een grastrimmer bezig de oude rails die hier door haar tuin lopen vrij te maken van gras.